

Το Χρονικό μιας Προαναγγελθείσας κατάρρευσης

Κατέρρευσε πρόσφατα κατασκευασμένη γέφυρα του ποταμού Κομψάτου στο Πολύανθο του Ν. Ροδόπης -Ευτυχώς χωρίς θύματα

Διακόπηκε η κυκλοφορία στην παλαιά Εθνική Οδό Κομοτηνής - Ιάσμου - Ξάνθης

Ν.Ξ.

“Και ταυτόχρονα σαν άνθρωπος, δεν ήθελα να με πάρουν ένα βράδυ τηλέφωνο και να μου πουν ότι έπεσε ένα τραίνο και είχε νεκρούς.”

Οργιάζουν κάθε μέρα οι τηλεοράσεις και τα ραδιόφωνα, για την επένδυση στο Ελληνικό που δεν προχωράει, που κάποιοι -ιδεοληπτικοί- επιμένουν να εφαρμοστούν οι νόμοι και άλλες

‘σαχλαμάρες’. Οι ίδιοι που, σε άλλες περιπτώσεις, μας θυμίζουν ότι «ο Σωκράτης ήπια το κώνειο» για την τήρησή τους.

Ήδη σήμερα, η ανακοίνωση – εκβιασμός της Ελντοράντο Γκολντ περί αναστολής των επενδύσεων της στα ενεργά μεταλλεία, τα έργα ανάπτυξης και τα ερευνητικά έργα της στην Ελλάδα, έχει προκαλέσει κύμα –αυθόρμητης και ανυπόκριτης...- στήριξης στα ΜΜΕ της αριστείας, της επιχειρηματικότητας και της καπιταλιστικής κερδοφορίας.

Το ζουμί αλλά και οι σκοποί της ανακοίνωσης της εταιρείας, ίσως κρύβονται στην παρακάτω παράγραφο:

«Η Εταιρεία θα επανεκτιμήσει τις επενδυτικές επιλογές της στην Ελλάδα κατόπιν έγκρισης και έκδοσης των απαιτούμενων αδειών, σε συνεργασία με μια υποστηρικτική κυβέρνηση, ανοικτή σε συζητήσεις γύρω από τη χρήση και εφαρμογή των βέλτιστων διαθέσιμων τεχνολογιών.»

Κάθε ραδιοπαγλαμάς που σέβεται την ιδιότητα του παπαγάλου, εκεί που μιλάει για οποιοδήποτε άσχετο θέμα, πετάει και ένα φιλιππικό εναντίον εκείνων, δημοσίων υπαλλήλων, αγωνιζόμενων κατοίκων, αρχαιολόγων, γονέων κλπ οι οποίοι, “για συνδικαλιστικούς λόγους” ή από περιβαλλοντική υπερευαισθησία, “εμποδίζουν την ανάπτυξη”.

Διαβάστε στη συνέχεια μια ιδιαίτερα διδακτική ιστορία.

Πριν από 15 περίπου χρόνια, κάποιοι δημόσιοι υπάλληλοι έκρουσαν τεκμηριωμένα τον κώδωνα, να μη συνεχιστούν οι αμμοληψίες από τον ποταμό Κομφάτο στο Νομό Ροδόπης, διότι κινδυνεύει με κατάρρευση η γέφυρα στο Πολύανθο.

Ένας από αυτούς, ο μηχανικός του Δημοσίου **Γιώργος Τριανταφυλλόπουλος**, πρόεδρος του Νομαρχιακού Τμήματος της ΑΔΕΔΥ στο Ν. Ροδόπης, βγήκε «στη σέντρα» και καθαιρέθηκε από την Επιτροπή Αμμοληψιών.

Παρά την απομάκρυνσή του, η στοιχειοθετημένη πρώτη απόφαση δεν έγινε κατορθωτό να αλλάξει από τις δυνάμεις των εργολάβων και της «ανάπτυξης». Αυτή η τελευταία, βρήκε βέβαια τρόπο να αντιπαρέλθει τα εμπόδια (με «αμμοληψίες για την εξυγίανση του ποταμού»...).

Αποτέλεσμα; Αν και πρόσφατα κατασκευασμένη, η γέφυρα **κατέρρευσε χθες**, ευτυχώς χωρίς θύματα.

Την επόμενη λοιπόν φορά, που θα δείτε ή θα ακούσετε παπαγάλους να διαφημίζουν την «ανάπτυξη», την «εξυγίανση» ή να βάζουν στο εδώλιο δημοσίου υπαλλήλους –που κάνουν απλώς τη δουλειά για την οποία πληρώνονται, να προασπίζουν το δημόσιο συμφέρον-κατηγορώντας τους ως “εμπόδιο στην ανάπτυξη”, θυμηθείτε (όπως μας προτρέπουν εύστοχες αναρτήσεις στα κοινωνικά μέσα) το παράδειγμα που ακολουθεί:

.....

Giorgos Triantafyllopoulos

Μια τραγική κατάληξη, ευτυχώς χωρίς ανθρώπινα θύματα!!!

Δυστυχώς, δικαιώνομαι (ευτυχώς χωρίς δραματικό τρόπο), καθώς ως μηχανικός της αρμόδιας Επιτροπής Αμμοληψιών, εισηγήθηκα και απορρίψαμε το 2003 (αν θυμάμαι καλά) αίτημα για **αμμοληψία εκατοντάδων χιλιάδων κυβικών** από τον ποταμό Κομφάτο στο Ν. Ροδόπη.

Εξηγούμαι:

Την περίοδο εκείνη, είχε κατατεθεί αίτημα στην αρμόδια Επιτροπή Αμμοληψιών (στην οποία συμμετείχα ως Μηχανικός), για την αμμοληψία πολύ μεγάλων ποσοτήτων, από τον ποταμό Κομφάτο.

Μετά από αγωνιώδεις προειδοποιήσεις του τότε Προϊσταμένου της Τεχνικής Υπηρεσίας του ΟΣΕ ότι

“εάν γίνουν κι άλλες αμμοληψίες, ενδέχεται να υπάρξει εκ νέου πρόβλημα στη σιδηροδρομική γέφυρα”,

έκανα μια πολύ μεγάλη έρευνα για να διαπιστώσω εάν η αγωνία που εξέφραζε ο Μηχανικός του ΟΣΕ είχε βάση.

Πράγματι, είχε βάση, καθώς διαπίστωσα τα εξής:

Όταν **έπεσε η σιδηροδρομική γέφυρα του Κομφάτου το 1996**, λόγω έκτακτης ανάγκης, ακολουθήθηκαν άλλες, επείγουσες διαδικασίες, σε σχέση με τις συνήθειες για την υλοποίηση ενός έργου.

Συνεπώς, επειδή ήταν επείγον η αποκατάσταση της σιδηροδρομικής γέφυρας, ώστε να αποκαθίστατο η λειτουργία των δρομολογίων των τρένων, ανατέθηκε απευθείας (όπως προβλεπόταν) σε εξειδικευμένη μελετητική εταιρεία, η εκπόνηση μελέτης αποκατάστασης.

Η εν λόγω εταιρεία, όπως προβλέπεται σε τέτοιες περιπτώσεις, έκανε μια επείγουσα, αλλά **προσωρινή μελέτη** (με βάση παρόμοια μορφολογικά χαρακτηριστικά) και πρότεινε τις απαιτούμενες κατασκευές που θα έθεταν άμεσα σε αποκατάσταση την εν λόγω γέφυρα.

Όμως (και εδώ αρχίζει η παρέκκλιση από όσα έπρεπε εδώ και χρόνια να γίνουν), μετά από τις κατασκευές και την αποκατάσταση της γέφυρας, η εταιρεία προέβη (όπως προβλεπόταν) στην εκπόνηση τελικής-ολοκληρωμένης πλέον μελέτης, λαμβάνοντας όλα τα παραπάνω δεδομένα, καθώς και τις κατασκευές που πραγματοποιήθηκαν, για να αποκατασταθεί άμεσα η γέφυρα.

Η τελική λοιπόν μελέτη για τη διασφάλιση των υφιστάμενων γεφυρών, πρότεινε επί πλέον έργα και παρεμβάσεις, από αυτά που ήδη είχαν γίνει με την προηγούμενη επείγουσα διαδικασία, προϋπολογισμού 200.000 εκατομμυρίων δραχμών (αν θυμάμαι καλά), τα οποία όμως **ΔΕΝ ΥΛΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ ΠΟΤΕ!!!**

Μάλιστα, τα αμέσως επόμενα χρόνια, δηλ. από το 1997 και μετά, λόγω της **κατασκευής της Εγνατίας Οδού** (το τμήμα της οποίας στο Ν. Ροδόπης, είναι εξ ολοκλήρου **σε επίχωμα**, δηλ. πάνω από το φυσικό έδαφος για όσους δεν γνωρίζουν τον όρο), έγιναν τεράστιες ποσότητες αμμοληψιών από τον ποταμό Κομφάτο.

Και αυτό ακριβώς ήταν που είχε αναγκάσει τον υπεύθυνο Μηχανικό του ΟΣΕ, να προσπαθεί με αγωνία να μας προειδοποιήσει, ότι **τυχόν νέες αμμοληψίες, ενδέχεται να προκαλέσουν εκ νέου αστοχία της σιδηροδρομικής γέφυρας.**

Με βάση όλο το παραπάνω σκεπτικό, απορρίψαμε το σχετικό αίτημα και όλοι οι **εργολάβοι και αυτοδιοικητικοί, πέσανε να μας φάνε**, επειδή λέει με στενή δημοσιοϋπαλληλική νοοτροπία, **φρενάραμε την ανάπτυξη** και οδηγούσαμε σε κλείσιμο επιχειρήσεων και ανθρώπους σε ανεργία.

Το τι πέρασα εκείνο το διάστημα, δεν μπορώ να το περιγράψω ειδικά εδώ στο fb. Ένοιωθα

ότι όλοι αυτοί οι οικονομικά ισχυροί και επιφανείς του τόπου μας, θα κάνουν τα αδύνατα δυνατά να με πλήξουν με όποιον τρόπο, καθώς **αφού δεν τα έπαιρνα**, ο μόνος δρόμος για να με αντιμετωπίσουν ήταν **να με καταδιώξουν**. Όμως δεν βρήκαν κανένα πάτημα, και έτσι το μόνο που μπόρεσαν να κάνουν, ήταν **να με βγάλουν μετά από μερικούς μήνες, από την Επιτροπή αμμοληψιών**.

Παρόλο όμως που με απομάκρυναν από την Επιτροπή, δυστυχώς για αυτούς, **ΔΕΝ δύναται να αλλάξει η στάση της νέας Επιτροπής**, καθώς η απόρριψη του προηγούμενου αιτήματος ήταν πολύ τεκμηριωμένη και στοιχειοθετημένη.

Όμως απ' ό,τι έμαθα, “ανακάλυψαν” **άλλους τρόπους** για να κάνουν αμμοληψίες, **για την εξυγίανση του ποταμού κλπ**.

Επίλογος

Το κριτήριό μου για όλα αυτά που έγιναν, ήταν μόνο ένα: **Το δημόσιο συμφέρον!**

Και ταυτόχρονα σαν άνθρωπος, δεν ήθελα να με πάρουν ένα βράδυ τηλέφωνο και να μου πουν ότι έπεσε ένα τραίνο και είχε νεκρούς.

Για αυτό, όσοι ισοπεδωτικά απαξιώνουν τη Δημόσια Διοίκηση και τους Δημοσίους Υπαλλήλους, να ξανασκεφτούν εάν θα πρέπει να υπάρχει ισχυρή Δημόσια Διοίκηση και ποιον τελικά εξυπηρετεί εάν υπάρχει ελλιπής και ξεχαρβαλωμένη ΔΔ, όπως σήμερα.

Θέλω να απευθύνω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε όλους τους συναδέλφους της Κτηματικής Υπηρεσίας Ροδόπης, που υποστήκαμε μαζί όλον τον τότε “πόλεμο”. **Εάν δεν ήταν αυτοί οι ακέрайοι συνάδελφοι, μέχρι σήμερα θα είχαν καταρρεύσει και οι δύο γέφυρες.**

Υ.Γ. 1: Όλα αυτά τα στοιχεία θα τα καταθέσω αρμοδίως, άμεσα!!!

Υ.Γ. 2: Τυχόν ευθύνες που πιθανόν προκύπτουν από την αρχική κατασκευή της γέφυρας, ΔΕΝ κουκουλώνονται από τις αμμοληψίες !!!